

Bet. o. lovf. vedr. folkebiblioteker m.m.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Mindretallet ønsker endvidere at udtale følgende:

Ministerens lovforslag kan kun opfattes som et rent besparelsesforslag. Dets formål er først og fremmest at gennemføre den længe planlagte overgang af biblioteksområdet fra statsrefusion til tilskud efter objektive kriterier, men de betingelser, som overgangen skal ske på, er ikke acceptable. Dels er de økonomiske forudsætninger for gennemførelsen af lovforslaget helt utilstrækkelige, dels mangler lovforslaget enhver antydning af, at der til folkebibliotekerne, som er de vigtigste og mest udbredte kulturelle institutioner på kommunalt og amtskommunalt plan, må stilles nogle minimumskrav for at sikre landets indbyggere, børn som voksne, en god og nogenlunde ensartet biblioteksbetjening.

Allerede i 1969 skulle kommuner med mere end 5.000 indbyggere ifølge den gældende bibliotekslov have ansat en faguddannet, heltidsansat bibliotekar som leder af deres biblioteksvæsen. Denne bestemmelse er endnu ikke opfyldt i 64 kommuner, og ministeren vil fortsat give kommuner, der ikke vil opfylde bestemmelsen, dispensation. Fra lovens ikrafttræden 1. april 1965 blev det også gjort muligt for bibliotekerne med statsrefusion at indkøbe og udlåne audiovisuelle materialer som f.eks. musikbærende materialer og kunst, og en del kommuner har da også igangsat service af denne art i deres biblioteker. Der er på musikbiblioteksområdet i dag så omfattende og gode erfaringer, at det ville være helt naturligt at gøre musikbiblioteksvirksomhed til et obligatorium. Dette sker ikke med ministerens lovforslag.

Den opsøgende biblioteksbetjening over for børn og voksne, der på grund af handicap eller svagelighed, eller fordi de opholder sig i en institution, ikke selv kan komme på biblioteket, er også en service, der til glæde for mange – ikke mindst mange hjemmeboende ældre – er blevet optaget i mange biblioteker. Heller ikke dette vigtige område har ministeren villet gøre til et obligatorium.

Ovenstående er nævnt som eksempler på lovforslagets utilstrækkelighed og mangel på forståelse for det behov, der findes for en

god, bred, åben og kvalitetspræget biblioteksbetjening af børn og voksne i hele landet. Den større virksomhed, som den eksisterende bibliotekslov har gjort mulig, er blevet mødt med stor tilslutning fra mange mennesker – i dag benytter over 50 pct. af de voksne og næsten alle børn bibliotekerne. Med den manglende udbygning af biblioteksvæsenet, som dette lovforslag med dets bloktilskud og dets manglende obligatorier og minimumsnormer lægger op til, kan man frygte en dalende interesse for bibliotekstilbuddet både fra kommunalpolitikere og fra befolkningen, og det forekommer temmelig absurd i en situation, hvor bl.a. 300.000 arbejdsløse, heriblandt mange unge, med rette kunne forventes, at samfundet skulle stille så mege viden, oplysning, uddannelse og oplevelsesmuligheder til rådighed for dem, og hvor der i øvrigt fra regeringens side tales meget om betydningen af initiativ og virkelyst – et initiativ og en virkelyst, der bl.a. måske kunne komme af den udvidelse af horisonten og den inspiration til nytænkning, der ligger gemt i gode bibliotekers veludbyggede samlinger af bøger og andre materialer.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag. Mindretallet ønsker endvidere at udtale følgende:

Det foreliggende lovforslag er så absolut utilstrækkeligt, og med de ændringsforslag, der foreligger til lovforslaget, og som er formuleret af ministeren, men som kugler er støbt af de radikale med dette partis »på-den-ene-side og på-den-anden«, så forbedrer dette så afgjort ikke lovforslaget.

Det gør heller ikke mindretallet blidere stemt, at ministeren på et pressemøde har udtalt, at en biblioteksafgift ville blive vedtaget over hendes lig. Og dette siger ministeren samtidig med, at regeringen forbereder at indføre en afgift på lægebesøg.

Men af to onder må man vælge det mindste, og det foreliggende forslag er trods alt en lille smule bedre end den nugældende lov, hvorfor mindretallet kan stemme for det.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.